Conclusies van de Advocaat-Generaal Joseph Gand van 10 november 1965[1]

Mijnheer de President, mijne heren Rechters,

Het door Morina tegen de handelingen bij het vergelijkend onderzoek B 12 en tegen de als resultaat van dat onderzoek gevolgde aanstelling van de heer Piraino gerichte beroep zal ons niet lang bezighouden : een vrij groot aantal van de door hem naar voren gebrachte kwesties zijn immers identiek aan die, waarop wij gestuit zijn bij het beroep 11-65.

Morina heeft zich aangemeld voor het blijkens aankondiging van 19 januari 1965 te houden interne vergelijkend onderzoek, op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken, voor de vervulling van een plaats als adjunct-assistent (loopbaan B 5 - B 4) bij het directoraat-generaal van de administratie. Vereist waren bewijzen van een goede algemene ontwikkeling op het niveau van middelbaar onderwijs, of een daarmee gelijk te stellen beroepservaring, en van een elementaire kennis van boekhouden. Daarboven werd een grondige kennis verlangd van één van de officiële talen, en een goede kennis van een andere officiële taal der Gemeenschappen.

Hij werd door de jury op de lijst van geschikte kandidaten geplaatst, maar, nadat de secretaris-generaal van het Europese Parlement de eveneens op die lijst voorkomende heer Piraino in het ambt in kwestie had aangesteld, heeft Morina zich tot U gewend met het beroep 21-65, dat gelijktijdig gericht is tegen dat aanstellingsbesluit en tegen de daaraan voorafgegane rangschikking door de jury.

Wij zullen niet stilstaan bij de door verweerder tegen de ontvankelijkheid van de conclusies van het beroep ingebrachte bezwaren. Om de door redenen en onder de omstandigheden, ons naar aanleiding van het beroep 11-65 aangegeven, is Morina ontvankelijk, zowel om te klagen over de handelingen van de jury, als over de naar aanleiding van de resultaten van het vergelijkend onderzoek geschiede aanstelling.

Aanvankelijk heeft hij zich voornamelijk gebaseerd op het feit, dat de jury de waarde van zijn bewijsstukken, welke die van Piraino „verre en op volkomen in het oog lopende wijze zouden overtreffen", heeft miskend; later, toen op Uw verzoek (na indiening van de conclusie van dupliek) het proces-verbaal van de handelingen van de jury was overgelegd, heeft hij ter terechtzitting betoogd dat die handelingen op met artikel 5 van bijlage III van het Statuut betreffende de procedure voor een vergelijkend onderzoek strijdige wijze waren verricht.

Hoewel dit middel als nieuw kan worden aangemerkt, is het toch ongetwijfeld ontvankelijk, want het steunt rechtens en feitelijk op gegevens, waarvan eerst in de loop van de schriftelijke behandeling is

1 — Vertaald uit het Frans.

gebleken, en dus voldoet het aan de in artikel 42, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering ter zake van het voordragen van nieuwe middelen gestelde voorwaarden.

Het komt ons tevens gegrond voor. Artikel 5 van bijlage III omschrijft als volgt de handelingen die de jury moet verrichten. Zij neemt kennis van de dossiers van de sollicitanten en stelt de lijst vast van de sollicitanten die voldoen aan de voorwaarden, omschreven in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek. Bij een vergelijkend onderzoek op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken — zoals hier het geval is — onderwerpt de jury vervolgens, na de normen te hebben bepaald volgens welke zij de schriftelijke bewijsstukken van de sollicitanten zal beoordelen, de stukken van hen, die zij eerder op de hiervóór door ons vermelde lijst heeft geplaatst, aan een onderzoek. Ongeacht de aard van het vergelijkend onderzoek stelt de jury na afloop van haar werkzaamheden een lijst op van geschikte kandidaten die zij, samen met een met redenen omkleed verslag toezendt aan het tot aanstelling bevoegde gezag.

Waaraan beantwoorden deze vereisten nu? Ongetwijfeld kunnen zich bij het vergelijkend onderzoek op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken het gemakkelijkst subjectieve beoordelingen voordoen, en de bewijsstukken, die in aanmerking komen om in overweging te worden genomen, kunnen zeer sterk wisselen al naar gelang van het vergelijkend onderzoek. Met het voorschrift, dat beoordelingsnormen moeten worden vastgesteld, hebben de auteurs van het Statuut beoogd er zich van te verzekeren dat de vrijheid die aan de jury moet worden toegekend toch binnen een van te voren opgesteld en objectief vastgesteld kader zal blijven.

Het vereiste van een met redenen omkleed rapport, heeft ten doel het tot aanstelling bevoegde gezag in de gelegenheid te stellen een oordeelkundig gebruik te maken van zijn vrijheid van keus uit de op de lijst voorkomende geschikte kandidaten. Als het proces-verbaal zich beperkte tot een simpele rangschikking, zonder enige aanduiding omtrent de wijze waarop die tot stand is gekomen of zonder dat, volgens een formule uit het arrest-Mirossewitch die wel overgenomen kan worden ten aanzien van een vergelijkend onderzoek, iets blijkt omtrent „de wegen en middelen die tot een beoordeling hebben kunnen leiden", dan zou het tot aanstelling bevoegde gezag niet anders kunnen doen dan de door de jury bepaalde rangorde blindelings volgen.

Ongetwijfeld moet, gezien de aan de jury toegekende bevoegdheden de nodige soepelheid worden betracht bij de vereisten waaraan zij moet voldoen; maar in het onderhavige geval toont een onderzoek van het proces-verbaal, dat voor U ligt, duidelijk aan dat ten aanzien van tenminste twee punten de handelingen bij het vergelijkend onderzoek B 12 zijn verricht zonder inachtneming van de duidelijke bepalingen van artikel 5.

Wij zullen stilzwijgend voorbijgaan aan het feit dat dit stuk, waarin, in paragraaf IV, verklaard wordt dat niet voldaan wordt aan

de voorwaarden van de „oproep tot vergelijkend onderzoek" door een sollicitant, waarvan in paragraaf II is gezegd dat zijn sollicitatie ontvankelijk was, duister of onsamenhangend is.

Wij zullen ons er toe beperken U paragraaf III van dat proces-verbaal voor te lezen. Deze luidt aldus : „Na de bewijsstukken van de sollicitanten in verband met de in de oproep voor het vergelijkend onderzoek genoemde vereisten te hebben onderzocht, heeft de jury, in haar vergadering van 3 maart 1965, de volgende lijst van geschikte kandidaten opgesteld." Dan volgen, gerangschikt naar volgorde van verdienste, zeven namen, met als eerste die van Piraino.

Zonder twijfel heeft het Europese Parlement bij de zitting min of meer duidelijk laten doorschemeren dat de jury, waarvan een lid deel had genomen aan de beslissing in het vergelijkend onderzoek B 10, waarop het beroep 11-65 betrekking heeft, misschien bedoeld had althans stilzwijgend te refereren aan het zeer volledige rapport over het vergelijkend onderzoek, bij welke gelegenheid de bewijsstukken van de heren Piraino en Morina onderzocht waren. Niets bevestigt deze veronderstelling. Ware zij juist, dan zou het trouwens onbegrijpelijk zijn waarom Morina, die bij het vergelijkend onderzoek B 10 onmiddellijk na Piraino op de ranglijst is geplaatst maar ex aequo met een vrouwelijke sollicitant, bij het vergelijkend onderzoek B 12 twee plaatsen blijkt te zijn verschoven ten opzichte van diezelfde sollicitante.

Men moet zich dus uitsluitend houden aan de indicaties van het proces-verbaal B 12. Dit nu bevat, in afwijking van hetgeen wij hebben gezien in het proces-verbaal B 10, geen aanwijzing omtrent de normen, volgens welke de jury de stukken heeft beoordeeld, en evenmin vormt het een met redenen omkleed verslag.

De lijst van toegelaten sollicitanten is derhalve naar onze mening onder onregelmatige omstandigheden opgesteld. Dit is dan, zonder dat aanleiding bestaat verzoeker te volgen bij het vergelijken van zijn bewijsstukken met die van de heer Piraino, reeds voldoende om — evenals in de zaak-Alvino — de onwettigheid van de handelingen bij het vergelijkend onderzoek en bij de daaropvolgende benoeming mede te brengen.

Wij concluderen tot vernietiging van het vergelijkend onderzoek B 12 en van de beschikking gedateerd 10 maart 1965, waarbij de secretaris-generaal van het Europese Parlement Piraino heeft aangesteld in de loopbaan van adjunct-assistent.

Voorts concluderen wij dat de kosten zullen komen ten laste van het Europese Parlement.